

АТОМНИК УКРАЇНИ

№20 (911) 17 травня 2018 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ПРОФСПІЛКА — ЦЕ КОМАНДА ОДНОДУМЦІВ

Впереді ждуть більшіє дела

Что такое профсоюзная работа? Председатель цехового комитета цеха тепловых и промышленных коммуникаций Запорожской АЭС Надежда Шуляк говорит, что это, прежде всего, небезразличное отношение к людям, производственная жизнь в социальном разрезе.

В 2014 году Надежда Ивановна стала заместителем председателя цехового комитета, а с 2017 года возглавляет его. За это время приходилось решать самые разные производственные и жизненные вопросы своих коллег, касающиеся охраны труда, соблюдения питьевого и температурного режимов, обеспечения средствами индивидуальной защиты. Вопросы хоть и возложены на соответствующие производственные службы, но решаются всегда с участием цехового профсоюзного комитета. Главное, чтобы для людей были обеспечены нормальные и безопасные условия труда.

— В течение всего календарного года в цеховом комитете мы решаем вопросы улучшения условий труда, организуем процесс оздоровления, не забываем о спортивной жизни, культмассовой работе, — рассказывает Надежда Ивановна. — Думаю, подходя к знаменательному событию в жизни профсоюзного комитета Запорожской АЭС, его 35-летию, будет уместно вспомнить людей, возглавлявших в свое время наш цеховый комитет. С момента создания нашего цеха (а это май 1982 года) профсоюзными лидерами были Петр Зинченко, Анатолий Зазулин, Сергей Суворин, Владимир Яковлев и Светлана Караманова. Это не только прекрасные производственники, но и люди, посвятившие себя общественной работе.

Сегодня на четырех участках цеха трудятся не менее знающие и опытные профгруппорги, члены цехового комитета. Это Дмитрий Брацило, Светлана Загустина, Александр Козий и Виктор Гусляков. Вместе со своим профлидером это активные, неравнодушные, живо откликающиеся на чужую беду люди.

(Окончание на 2-й стр.)

ПОДЯКА ЗА ПЕРЕМОГУ, ЗА МУЖНІСТЬ І ЧЕСТЬ

Побували в гостях у ветерана

Генеральный директор Южно-Українського енергокомплексу депутат Миколаївської обласної ради Володимир Лісниченко та голова профспілкового комітету підприємства Сергій Снітков привітали з прийдешнім Днем Перемоги ветерана Великої Вітчизняної війни, учасника бойових дій Федора Юхимовича Виноградова.

У роки Другої світової війни Федір Юхимович був призваний на фронт зі шкільної лави. Воювати починав в Україні. Пройшов фронтовими дорогами зі сходу на захід. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За відвагу» та «За бойові заслуги».

Вручивши квіти та пам'ятні сувеніри, очільник енергокомплексу та голова профкому підприємства від імені колективу атомників побажали ветерану міцного здоров'я та всіляких гараздів. «Ми складаємо шану вашому поколінню за те, що ви зробили, здобувши перемогу в тій війні. Нині ж ми будемо світле майбутнє нашої країни», — зазначив В. Лісниченко.

Відвідування тих, хто відстояв свободу в роки Другої світової, для колективу ЮАЕС є традицією. Як і постійна матеріальна підтримка ветеранів війни та праці.

На відзнаку Дня пам'яті та примирення, а також 73-ї річниці перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, 7 та 8 травня працівники Южно-Українського енергокомплексу прийшли на роботу з прикріпленими червоними маківками на одязі. Тематичною символікою прикрашені й автобуси, що

перевозять персонал підприємства. Патріотичний флешмоб «Червоний мак

як символ Перемоги» є виявом громадянської позиції атомників.

Інформація за темою

До Дня Перемоги 420 пенсіонерів-атомників отримають допомогу від Ради ветеранів ВП ЮАЕС. Стартувала благодійна акція 3 травня і триватиме до кінця місяця.

За словами голови Ради ветеранів підприємства Миколи Сидорова, матеріальну допомогу отримають учасники війни, бойових дій, їх вдови, а також діти війни.

Ця та інші благодійні ініціативи громадської організації пенсіонерів, куди входять колишні працівники Южно-Українського енергокомплексу, стають можливими завдяки активній позиції атомників. З 2010 року на підприємстві діє безстрокова благодійна акція «Ветеран». Працівники енергогенеруючого підприємства за власним бажанням щомісячно перераховують зі своїх зарплатних плат гроші на спеціальний рахунок, поповнюючи таким чином бюджети двох ветеранських організацій — ВП ЮАЕС і міської. Ті, у свою чергу, направляють отримані кошти на придбання необхідних медикаментів, лікування, покращення побуту літніх людей та інші потреби.

«Наші пенсіонери щиро вдячні своїм колишнім колегам за участь у їхніх долях. Лише з початку нинішнього року на рахунок нашої ветеранської організації надійшло 139 тисяч гривень благодійних внесків працівників енергокомплексу», — наголошує Микола Сидоров.

Святкова програма для визволителів

З нагоди Дня пам'яті та примирення і 73-ї річниці перемоги над нацизмом у Другій світовій війні у Парку Перемоги Енергодара відбулося урочисте покладання квітів до пам'ятного знака «Камінь пам'яті». У заході взяли участь ветерани Другої світової війни, представники міської влади та містоутворюючих підприємств.

На майданчику біля культурно-ділового центру ВП «Запорізька АЕС» для ветеранів було організовано концерт духового оркестру. У холі ветерани та гості святя переглянули виставку експонатів часів Другої світової війни музею ВП «Запорізька АЕС». Від міської ради та виконавчого комітету ветеранів привітав керуючий справами виконавчого комітету Володимир Біряк. Зі святом ветеранів привітали генеральний

директор ВП «Запорізька АЕС» Олександр Остаповець, голова профспілкового комітету Микола Захаров, голова Ради Енергодарської міської організації ветеранів Надія Іванісова. Воїнам-визволителям дякували за безцінний подвиг, мужність та мирне небо, бажали здоров'я і довгих років життя. Зі словами привітань до бойових побратимів звернувся ветеран Другої світової війни, учасник бойових дій, молодший лейтенант 2-го Українського фронту, 128-ї гвардійської стрілецької дивізії Роман Єрош.

Святкову програму «Дякуємо за Перемогу, за мужність і честь!» ветеранам подарували артисти та творчі колективи КДЦ.

(Продовження теми на 3-й стор.)

МАСОВІ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧІ І СПОРТИВНІ ЗАХОДИ ЗА ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

Забіг під градирнями

Його учасниками стали майже 100 спортсменів-аматорів з Рівненської області, міст Вараш, Рівне, Нетішин, Київ

Організатор забігу спортивного заходу організація молоді первинної профспілкової організації Рівненської АЕС за всебічної підтримки адміністрації та профспілкового комітету станції, особисто генерального директора РАЕС Павла Павлишина та голови профкому Івана Мельника. «Забіг під градирнями» — це один з етапів Кубка РАЕС «РАЕС CUP», що вперше проводиться цього року на підтримку продовження терміну експлуатації енергоблока №3. Загалом же спортивний літній сезон на РАЕС обіцяє бути по-справжньому спекотним та насиченим.

Одним з учасників забігу став генеральний директор РАЕС Павло Павлишин, який здолав 5 кілометрів за

34 хвилини 45 секунд. Каже, що результатом задоволений, адже бігом почав займатися не так давно. «Цього року одним із найбільш вагомих завдань нашої станції є продовження строку експлуатації енергоблока №3. Тому великі іміджеві спортивні заходи ми вирішили приурочити до цієї події», — підкреслює Павло Яремович та додає, що планує також взяти участь у третьому етапі «РАЕС CUP» — веломарафоні «100 ВЕLOWatt».

Цілу невелику делегацію на «Забігу під градирнями» склали члени Рівненського клубу бігу «Rivne Running Club». Його представники

Дмитро Стецюк та Максим Сліпченко стали переможцями обох номінацій серед чоловіків. Дмитро пробіг 10 кілометрів (або ж два кола навколо РАЕС, що фактично становило 10,8 км) з найкращим часом — 42:44. Максим переміг у п'ятикілометровій (одне коло навколо РАЕС — 5,4 км). Його час — 21:12.

Надзвичайно приємно, що срібними і бронзовими призерами серед чоловіків на 5 і на 10 кілометрів стали працівники РАЕС. У «десятиці» другим фінішував працівник ЦТАВ Віталій Жданюк (43:38), а третім — Олександр Прокопович з ЦРТМУ

ЕРП (48:10). У «п'ятірці» на другу сходинку п'єдесталу зійшов Артем Тимофіїв (ЦТАВ) з часом 21:18, а на третю працівник ЦТПК Олександр Карпович (23:25).

Дружною командою здолали дистанцію у п'ять кілометрів члени боксерського клубу «Золота рукавиця» Рівненської АЕС. Взаємопідтримку продемонстрували запрошені гості — бігуни проекту «Відкривай Україну», що численним колективом також долучилися до «Забігу під градирнями». Широ вболівали та підтримували своїх члени велокоманди РАЕС «РАЕС team».

(Закінчення на 3-й стор.)

ЩИРО ВІТАЄМО!

17 травня 2018 року виповнилося 65 років Голові Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України Валерію Олександровичу МАТОВУ

Шановний Валерію Олександровичу!

У цей весняно-світлий і урочистий день усім, хто пройшов із Вами професійний і життєвий шлях, хто сьогодні пліч-о-пліч працює з Вами, надзвичайно приємно привітати Вас із 65-річчям від дня народження.

За цей період нашого ділового співробітництва і звичайного людського спілкування хочеться відзначити

Ваші особисті чесноти — виняткову порядність, доброту, витриманість і справедливість, та найкращі риси справжнього лідера — умілого організатора, вимогливого до себе і принципового у рішеннях, відданого і вірного служінню благородній справі захисту інтересів людини і праці.

Сама доля визначила Вашу працю з людьми і для людей, подарувала здатність розуміння їхніх потреб, підтримки у нелегку годину.

Профспілкова діяльність, якій Ви присвятили 35 років, стала невід'ємною частиною Вашого життя. Десять років тому Ви приїхали до України, ініціативну і відповідальну роботу у Центральному комітеті профспілки, спочатку — заступником її Голови. А з 2005 року Ви є лідером багатотисячної організації — провідної, відкритої і впливової сили у боротьбі з вирішення складних питань розвитку атомно-енергетичного комплексу України, підвищення морального і матеріального благополуччя працівників і членів їхніх сімей.

За сьогоднішніх непростих умов, без сумніву, Ваш великий практичний досвід, професійна мудрість і поміркованість, людяність і виважена життєва позиція знадобляться для обстоювання трудових, соціально-економічних і трудових прав співчан.

Так, попереду ще багато невідкладної роботи, але багато гідних справ вдалося здійснити. Ваша праця відзначена державними, відомчими і профспілковими нагородами, але ви маєте найвищу оцінку — заслужений авторитет і повагу в атомпрофспілковій родині, у національному й міжнародному профспілковому середовищі.

Шановний Валерію Олександровичу, у цей святковий день сердечно бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, незгасимої енергії й успіхів у всіх починаннях. Постійної Вам підтримки і насаги від рідних, друзів і колег!

Зі щирою повагою

**Центральний комітет,
виконавчий апарат ЦК профспілки**

ПРОФСПІЛКА — ЦЕ КОМАНДА ОДНОДУМЦІВ

Впереді ждуть большие дела

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

Несмотря на то, что они заняты на основной работе, профгруппы всегда успевают уделять время людям на своих участках. И дел у них немало: надо разъяснить вопросы, касающиеся социально-экономической защиты членов профсоюза, контролировать процесс выполнения коллективного договора, помочь в оздоровлении и санаторно-курортном лечении, обеспечить отдых семей работников, заниматься подготовкой и проведением культурно-массовых и спортивных мероприятий в цехе и на атомной электростанции, оказывать шефскую помощь пенсионерам цеха и ветеранам войны.

— В год 35-летия профсоюзного комитета станции мы желаем нашим коллегам оставаться такими же увлеченными своим делом, — говорит Надежда Ивановна. — Пусть им всегда сопутствует удача, а терпение и трудолюбие никогда не покидают их. Эти качества еще понадобятся всем нам, потому что впереді ждуть большие дела.

Лариса ЮРЬЕВА

РОБОТА НА АТОМНІЙ — РОДИННА СПРАВА

До енергетики він серцем прикипів

Заступник головного інженера Хмельницької АЕС з ремонту Валерій Лисенко за шістьдесят років життя бачив різні куточки землі. Але малу батьківщину він вважає найкращою місциною у світі. Лоташеве, що на Черкащині, — колиска дитинства. Тут народився, звідси зробив зрілий поступ у доросле життя. Хіба забудеш місцеві краєвиди? Річка із розлогіми верболозами, які у спеку дають прихисток птахам, різні звірині і зятими рибалкам. Місцеві любителі змістовного відпочинку полюбили рибалити неподалік діючої міні-ГЕС, яка на початку п'ятдесятих років запрацювала на річці Гірський Тікич. Це стало значною подією для села, бо ж з'явилось освітлення у місцевому колгоспі та у приватних садибах.

Про автономне енергозабезпечення села не йдеться: електроенергія, яку виробляє Лоташівська ГЕС, вливається у єдину енергосистему. А для своїх потреб ГЕС купує kilowatt-години. Ситуація, як із Хмельницькою АЕС — вироблену електроенергію віддає за копійки, а для власних виробничих потреб купує за гривні. Від відновлення виробництва електроенергії у селі є певні вигоди, бо електростанція не стоїть пустою, а дає можливість регулювати рівень води у річці і не допускати неконтрольованого загоплення певної території сільськогосподарських угідь.

— Валерію Вікторовичу, причетність вашого села до енергетичних традицій має якесь відношення до вибору майбутньої професії?

Перші свої шкільні домашні завдання Валерій виконував вже при електричному освітленні.

Тотальна індустріалізація вносила корективи не тільки у побут звичайних людей, а й у економічний розвиток. Виявилось, що малі ТЕС стають неперспективними через налагодження централізованого електропостачання. У сімдесятих роках сільська електростанція видавала «нагора» останні свої кіловати.

— Років дев'ять тому довідався, що у рідному селі знайшлися ентузіасты, — розповідає Валерій Лисенко, — які відновили роботу майже забутої ГЕС. Це приємна подія для мене, як енергетика. Кожна додаткова кіловат-година у загальній електромережі — гарантія успішного розвитку нашої економіки. Нове життя ГЕС вдалося дати асоціації «Новосвіт». Спеціалісти облаштували три генератори, кожен потужністю 75 кіловат, але працюють вони, зважаючи на обставини — кількість води, обмеження на період нерес-

цікаву та перспективну АЕС. Коли потрапив на територію будівництва міста енергетиків Нетішина, якийсь внутрішній голос підказав, що вона стане моєю долею. Попросив першого директора Хмельницької АЕС Олексія Троценка надати певні документи для написання дипломної роботи. Деякі з них мали гриф «Для службового користування», але Олексій Іванович погодився допомогти. Кілька недоспаних ночей в одному із одеських гуртожитків сприяли опрацюванню та використанню унікального креслення.

Молодий спеціаліст із дипломом в руках Валерій Лисенко ступив на нетішинську землю у 1985 році. Спочатку навідався до начальника реакторного відділення Миколи Дудченка.

— Мене направили до вас, — лаконічно відрекомендувався новоприбулий.

Микола Петрович зняв із перенісся окуляри, уважно подивився.

— До мене не посилають з направленням, до мене просяться...

Валерій Лисенко став членом чисельної родини атомників — оператором реакторного відділення. Довелося брати активну участь у пусконаладжувальних роботах та безпосередній експлуатації першого енергоблока. Така практика принесла свої плоди, бо Лисенко перевели на інженерну посаду, довелири управління реакторною установкою. Через деякий час він уже відповідав за роботу зміни реакторного цеху. Набутий досвід сприяв переходу на такі відповідальні посади, як начальник зміни блоку, начальник зміни блока.

Перед пуском другого енергоблока на ХАЕС виникла потреба у реформуванні ремонтних служб. Цей важливий етап було довірено Валерію Лисенку. Брався до уваги не тільки його професійний досвід у експлуатації обладнання, а й розуміння концепції ремонтів. Коли було остаточно сформовано енергоремонтний підрозділ, Валерій Лисенко одержав пропозицію перейти на посаду заступника головного інженера Хмельницької АЕС з ремонту. На цьому поприщі досвідчений атомник працює вже чотирнадцять років. За його участю вирішуються складні завдання із забезпечення проведення ремонтних кампаній на двох енергоблоках. Фахівець усвідомлює, що кожен успішний ремонт є продуктом колективної праці різних підрозділів електростанції.

Його дружина, Олена Онисіївна, також не зі слів

знає про хід кожного планового лагодження на електростанції, бо працює інженером з ремонту відділу планування та проведення ремонту. Стопами батьків пішов і син, Віталій Валерійович, — він провідний інженер реакторного цеху.

Перебування на відповідальних посадах вимагає не тільки гарних знань з експлуатації обладнання, а й постійного спілкування з колегами, безпосередніми виконавцями робіт. Успішним менеджером може бути той, кому вдається налагодити дієві відносини із кожним учасником процесу виробництва. Про Валерія Лисенка спеціалісти у ремонтній сфері кажуть, що він вміє поєднувати вимогливість із толерантністю. Це хороша риса характеру. За високі досягнення в праці у 2000 році був нагороджений знаком «Відмінник енергетики України» Міністерства енергетики України, у 2003-му — нагрудним знаком «Відмінник атомної енергетики» ДП НАЕК «Енергоатом», у 2004 році — орденом «За заслуги» ІІІ ступеня. Має відзнаки «Почесний працівник ВП ХАЕС» та «Почесний працівник атомної енергетики» ДП НАЕК «Енергоатом».

Перебування на відповідальній посаді часто вносить корективи у звичний ритм життя, змушує більше часу присвячувати вирішенню нагальних поточних питань. Проте Валерій Вікторович знаходить час і для змістовного відпочинку та деяких власних уподобань. Одне з них — пасіка. Енергетик вважає бджіл унікальними створіннями божими, які допомагають налагодженню гармонії у нашому житті, природі. Він каже, що працелюбності крилатих медоносів треба учиться усім.

Нещодавно заступник головного інженера Хмельницької АЕС з ремонту Валерій Лисенко зустрів 60-річчя. Вважає, що це не привід сплочивати на лаврах, бо нереалізованих справ ще багато...

Олександр ШУСТЕРУК
Фото автора

ПОЗИЦІЯ АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Преобразование в СМСЧ №1 не должны ухудшать права работников

С 1 июля в Энергодаре должно заработать коммунальное некоммерческое предприятие «Городской центр первичной медико-санитарной помощи». Туда, согласно проекту штатного расписания, с действующей специализированной медсанчасти №1 должны перейти около 250 человек. Естественно, у медработников возникло огромное количество вопросов: какой у них будет уровень заработной платы, сохранятся ли отпуска, материальная помощь на оздоровление, кто будет переходить на новое предприятие, на каких условиях и т. д. С ними они обращались в профком медико-санитарной части, те, в свою очередь, в ЦК Атомпрофсоюза. Ответить на наболевшие вопросы попытались приехавшие в Энергодар заместитель Председателя Атомпрофсоюза Украины Павел Прудников вместе с заместителем начальника отдела коллективно-договорной и правовой работы Александром Кравчуком. Они встретились с городской главой Павлом Алексеевичем Музыкой, который подтвердил свою неизменную позицию: работники СМСЧ, перешедшие в коммунальное предприятие, не потеряют в уровне заработной платы.

«По дальнейшим вопросам с городской властью надо будет еще вести переговоры как по условиям работы, так и по условиям действующего коллективного договора, потому что в новом коммунальном предприятии новый колдоговор пока что никому заключать, — го-

ворит Павел Прудников. — Мы общались также с начальником медико-санитарной части Людмилой Анатольевной Кульгиной, с руководителем нового коммунального предприятия первичной медицинской помощи Галиной Валентиновной Ганжой. Встретились

и с трудовым коллективом СМСЧ №1, в том числе и по личным вопросам, где было снято много проблемных моментов. Процесс из стадии «таинственно-неуправляемой» перешел в более прозрачную. Ответы были даны на многие вопросы.

Атомпрофсоюз Украины держит этот вопрос под контролем, будем вести переговоры с городской властью о согласовании, согласно которому условия действующего коллективного договора распространялись бы и на новое коммунальное предприятие. Каким правовым механизмом это будет закреплено, пока сложно говорить. Естественно, будем ускорять процесс создания там новой первичной профсоюзной организации. «Поскольку процесс необратим и мы понимаем, что СМСЧ, однозначно, будет коммунальными, сейчас наша задача состоит в том, чтобы это происхо-

дило закононо, — продолжает разговор Александра Кравчука. — Два важных вопроса — это сохранение всех рабочих мест для членов профсоюза и, естественно, сохранение льгот и гарантий, которые на сегодняшний день у них есть. Сейчас мы видим, как сделать этот путь цивилизованным. Он заключается в диалоге между городской властью и непосредственно самой СМСЧ. Основные вопросы, которые возникли, касаются, в основном, заработной платы и продолжительности отпусков, потому что, кроме основных, есть еще и дополнительные. Будут ли они сохранены? Будет ли выплачена работникам, которые переходят в коммунальное предприятие и которые попали в граничный период, материальная помощь на оздоровление, предусмотренная не коллективным договором, а постановлением Кабинета Министров Украины? В фонд оплаты труда

СМСЧ внесены только те работники, которые по графику в отпуск идут до 1 июля текущего года. Остальные должны получать эту выплату, по логике, на новом предприятии. Будут ли предусмотрены в бюджете деньги на этих работников? Обещают это и городской голова и руководитель вновь созданного предприятия.

И еще один неразрешенный вопрос — это по скорой помощи. Процедура создания центров экстренной помощи была начата еще несколько лет назад. В Энергодаре они были сохранены в составе медико-санитарной части и функционируют до сегодняшнего дня как неотложная помощь. До конца года планируется создание бригады экстренной помощи на энергодарской площадке. Городской голова пообещал в ближайшее время отправить в областной центр заявку на создание такого центра в Энергодаре.

МАСОВІ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧІ І СПОРТИВНІ ЗАХОДИ ЗА ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

Забіг під градирнями

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.

Підтримати бігунів, серед котрих більшість — працівники станції, прийшли родини, колеги, друзі. У стартовому містечку панувала справжня святкова атмосфера. Усіх фініштерів зустрічали оплесками та вигуками підтримки. Особливо тепло вітали дівчат, які бігли дистанцію у п'ять кілометрів. Перше місце виборола мешканка Вараша Людмила Ходаковська (28:00). Другою стала Оксана Огієвич (Вараш/Київ) — 28:14. «Бронза» у Тетяни Шибалової з Нетішина (28:55). А загалом учасницями «Забігу під градирнями» стали 19 представниць прекрасної половини людства.

Окремо хочеться виділити найстарших учасників змагань — працівників РАЕС Володимира Среберка та Сергія Кли-

мовича, які пробігли 10 кілометрів з часом 52:40 та 57:35 відповідно.

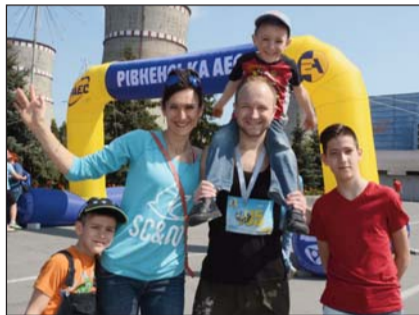
Усі учасники «Забігу під градирнями» були нагороджені сувенірними медалями-магнітами «Я пробіг під градирнями РАЕС-2018». Уроцистий вигляд мала арка з логотипами РАЕС, ППО РАЕС, ОМ ППО РАЕС, Енергоатома, яка віднині буде використовуватися на змаганнях. А справжньою родзинкою стала запальна розминка перед стартом, яку провела тренер з фітнесу Палацу культури Ірина Левченко. До речі, під час забігу було випито 100 літрів води.

Переможці та призери у трьох категоріях отримали грошові винагороди від профспілкового комітету та ексклюзивні медалі у формі градирні, дизайн яких розробив працівник НТЦ Євген Оста-

пович. «Хочу подякувати за про-роблену роботу організацій-ному комітету Кубка РАЕС «РАЕС CUP», а особливо Єли-заветі та Олександрю Кудри-кам. Дякую особисто гене-ральному директору та голові профкому станції за постійну співучасть і підтримку мо-лодїжних ініціатив», — зазначає голова організації молоді ППО ВП РАЕС Євгеній Бураков.

На завершення члени орг-комітету Кубка РАЕС подару-вали Павлу Павлишину та Івану Мельнику футболки з логотипами заходів Кубка та запросили усіх охочих долуча-тися до наступних спортивних змагань. А це, зокрема, крос-кантрі «Перегоні на Хомець-кій», пройдуть 19 травня у всеукраїнський велодень та будуть присвячені 45-річчю від початку будівництва Рівненсь-кої АЕС.

Іванна БУРАКОВА

ПОДЯКА ЗА ПЕРЕМОГУ, ЗА МУЖНІСТЬ І ЧЕШЬ

З шанною за подвиг, з вдячністю за мир

Під таким гаслом пройшли меморіальні заходи, присвячені Дню пам'яті і примирення та 73-й річниці Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, у Жовтисі Водах, Кам'янському, Кропивницькому, Смоліноному, Малій Висці. Працівники ДП «СхідГЗК» взяли активну участь у заходах, приурочених до цих подій.

Жовті Води. Адміністрація, делегації всіх підрозділів жовтоводського майданчика ДП «СхідГЗК» на чолі з керівниками, члени молодіжної та ветеранської організації підприємства взяли участь у загальнонаціональній акції «Перша хвилина миру», яка пройшла 8 травня у Парку Слави о 22 годині. Хвилина мовчання об'єднала всіх присутніх у думці про вдячність кожному, хто прийшов тяжкими фронтами дорогами, виборов мир своїм власним життям, відбудував країну з руїн. А оголошена перша хвилина миру впевнила у вірі в перемогу у сьогоденнішньому протистоянні на сході країни. Завершилася акція запаленням свічок миру, які потім були розміщені біля Меморіалу слави та Вічного вогню.

у Парку Слави звучали пісні воєнних років у виконанні естрадно-духового оркестру ЦНТКД, пісні від народного хору «Веселка», концертні програми від учнів та викладачів закладів освіти та культури. Глядачі не тільки дякували гучними оплесками, а й, згадавши свою юність, кружляли у вальсі.

Кам'янське. Тут дуже багато меморіальних місць, присвячених подіям Другої світової війни, воєнних поховань, кладовищ, братських могил. Місто більш ніж два роки було в окупації і багато воїнів полягло в боях за його визволення. Тому заходи

щодо вшанування подвигу воїнів Другої світової розпочалися ще 7 травня та пройшли у всіх районах міста та смт Карнаухівка і с. Світле. Молодіжна організація ВП «Дні-прозержинський хімічний завод» ДП «СхідГЗК» взяла участь у церемонії покладання квітів на військовому цвинтарі Соцміста.

Лілія БЕЛІК,
голова організації молоді ДХЗ

Кропивницький. 9 травня жителі міста пройшли уроцистою ходою до Меморіального комплексу «Фортенні валі», де відбулося покладання квітів за участі працівників Інгульської шахти.

Гірники Новокосянти-нівської шахти традиційно стали учасниками заходів, приурочених до Дня пам'яті та примирення і 73-ї річниці Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. 8 травня відбувся автопробіг Пам'я-

ті по меморіальних об'єктах Маловисківської громади, а 9 травня — уроцисті та меморіальні заходи у м. Мала Виска. Представники колективу шахти пройшли уроцистою ходою у святковій колоні центральною площею міста до Братської могили та Пам'ятного знака загиблим у роки Другої світової війни. Біля меморіалу відбувся мітинг, у ході якого гірники та всі, хто прийшов вшанувати пам'ять загиблих воїнів, поклали квіти. В цей день увечері відбувся марш миру «Єднання поколінь» і вся місцева громада пройшла ходою від пам'ятного знака Героям Небесної Сотні до Братської могили та Пам'ятного знака загиблим у роки Другої світової війни, тримаючи у руках свічки пам'яті на знак вшанування героїв Другої світової війни та українських воїнів, які стали на захист Батьківщини в наші дні.

Альона МИХАЙЛИК

Пам'ять залишається

Війна — найжорстокіше діяння людства. З певного часу вона не прояв необхідності виживання, а свідчення національної, релігійної, моральної і навіть індустріальної зверхності. Як правило, правителі провають розбрат. Страждання випадають на так званий простий народ.

Друга світова війна точилась у Європі і Азії, Африці на території 40 країн і зачепила своїм крилом 80 відсотків жителів планети. Війна перебрала країни і душі. Україна довгий час була в епіцентрі цієї безглуздої бійни. У кожному куточку нашої землі стоять обеліски на братських могилах, пам'ятники односельцям, невідомим солдатам.

Напередодні священної дати 9 Травня працівники Нетішинського територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) разом з головою міської організації ветеранів Миколою Хомичем доставили подарункові набори 34-м учасникам та інвалідам Другої світової війни. Зараз для цих людей увага дуже важлива. Деякі з ветеранів продовжують вести активний спосіб життя. Вони зустрічаються з молодим поколінням, розповідають про роки війни, співають у хорі, займаються громадською діяльністю.

Традиційно у Нетішині відбуваються уроцистості, під час яких слова глибокої шани за подвиг висловлюються тепер уже поодиноким ветеранам війни. Такий захід відбувся у Палаці культури міста. Мітинг-реквієм є даниною шани за загиблими односельцями і збирає нетішинців біля обеліска у старій частині міста. Історичні факти свідчать, що в перші дні війни на підступах до теперішнього міста фашисти розстріляли понад 30 мирних мешканців. Під час відступу у січні 1944 року німецькі головорізи спалили 33 хати. Скорботний мартиролог тих земляків, хто поліг на фронтах, у партизанських загонах, безневинно страчений, щороку зачитується під час траурного мітингу. Він довгий і скорботний, пам'ятний і болючий для тих, хто пам'ятає війну.

Генеральний директор Хмельницької АЕС Микола Панащенко, міський голова Олександр Супрунюк у своїх промовах висловили глибокий жаль та слова високої вдячності за подвиг земляків. Відбулося покладання квітів до обеліска, прозвучав військовий салют, загиблих вшанували хвилиною мовчання.

У Стриганах, на могилі воїнів УПА, також відбувся мітинг-реквієм і молитва за упокій душ загиблих.

Пам'ять залишається. Нехай вона назавжди буде світлою, як люди, що віддали свої життя за незалежність.

Віктор ГУСАРОВ

Держава має підвищувати соціальну захищеність громадян і справедливість при виконанні нею своїх соціальних зобов'язань

ПАМ'ЯТІ ШАНОВАНОЇ ЛЮДИНИ

11 травня 2018 року на 70-му році пішов з життя колишній працівник відділу колективно-договірної та правової роботи Атомпрофспілки України Сергій Сергійович БОРОВИК.

Народився Сергій Сергійович 14 січня 1949 року у м. Апостолове Дніпропетровської області. Закінчивши у 1971 році Криворізький гірничорудний інститут за фахом «інженер-електрик», служив в армії. Трудову діяльність розпочав у 1973-му старшим інженером Криворізької філії Київського інституту автоматики. У 1993 році перейшов працювати на Чорнобильську АЕС інженером відділу ядерної безпеки. 1993-го його обрали головою комісії профспілкового контролю профспілкового комітету ЧАЕС, згодом був юрисконсультом профкому атомної станції, заочно закінчивши Університет внутрішніх справ за фахом «юрист». З травня 2002-го по лютий 2014 року обіймав посаду головного спеціаліста відділу колективно-договірної та правової роботи ЦК профспілки.

Сергій Сергійович плідно трудився заради правового захисту працівників, надавав юридичну допомогу пенсіонерам. Він був чуйною людиною, мав заслужений авторитет серед колег та членів профспілки.

Центральний комітет профспілки, виконавчий апарат ЦК, ушановуючи пам'ять Сергія Сергійовича, висловлюють щире співчуття його рідним і близьким з приводу тяжкої втрати.

Хай земля йому буде пухом.

ПІД ЕГІДОЮ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ ЮАЕС

Весенній турнір по спортивному орієнтуванню

Он состоялся в Вознесенском районе Николаевской области на территории озера Баластное под эгидой организации молодежи ППО ОП ЮАЭС.

В турніре участвовали 83 человека. Борьба за победу, как и погода в этот день, была жаркой. Никто не хотел уступать. В итоге, победителями традиционного турнира стали: Свидницький Саша, Вынушев Сергей, Кондратович Максим, Кацал Максим, Носков Игорь

(г. Вознесенск), Волков Александр (АУП), Ляблин Виктор (АУП), Овчаренко Лиля, Волощук Настя, Сауляк Богдана (г. Вознесенск), Гуценко Лиза, Драгой Ольга (УТЦ), Погодина Алла (Совет ветеранов).

В этом году впервые к соревнованиям подключились и спортсмены из соседнего с Южноукраинском города Вознесенска.

Праздник спорта удался на славу. Победители и призеры были награждены медалями. Но самое главное, что у всех участников было отличное настроение и остались только положительные эмоции. До встречи на осеннем первенстве по спортивному орієнтуванню под эгидой организации молодежи!

Михаил КОСТЮЧЕНКО,
председатель
ОМ ППО ОП ЮАЭС

СВЯТО ГРАЦІЇ ТА ПЛАСТИКИ

Свято грації та пластики

У Палаці культури «Енергетик» Южно-Українського енергокомплексу 28 квітня відбулися Всеукраїнські рейтингові та класифікаційні змагання з танцювального спорту «Кубок Южно-Української АЕС 2018». Своєю майстерністю у європейській і латиноамериканській програмах продемонстрували більш як 250 танцювальних пар з 21 клубу, що представляли 17 міст України.

Постійні організатори турніру — народний ансамбль бально-спортивного танцю «Вдохновение» та дитячий

зразковий ансамбль бально-танцю «Натхнення», що діють на базі Палацу культури атомної станції. Незмінний художній керівник народного ансамблю «Вдохновение», тренер та суддя міжнародної категорії Людмила Самчинська із задоволенням зазначає, що конкурс давно набув заслуженої популярності в Україні: «Про це свідчить той факт, що чимало клубів є постійними учасниками змагань. Цього року турнір знову продемонстрував високу майстерність танцювальних пар. Для об'єктивного оцінювання учасників були запрошені незалежні судді з Всеукраїнської федерації танцювального спорту».

Святом грації та пластики южноукраїнці та гості міста

насолюдувалися протягом дня. За перемогу на паркеті в 27 категоріях боролися танцюристи віком від 4 до 25 років.

Головні спонсори щорічних змагань на Кубок АЕС — профспілкові комітети Южно-Українського енергокомплексу та компанії «Енергоатом».

Кращі результати серед южноукраїнських пар на Всеукраїнських змаганнях з танцювального спорту «Кубок Южно-Української АЕС 2018» у рейтингових категоріях показали: серед ювеналів — Степанов Костянтин, Задорожнюк Ірина, Чумак Єгор, Штарьова Катерина; серед юніорів — Ольховик Андрій, Склярєнко Дарина, Чорний Дмитро, Лозінська Валерія,

Чумак Микита, Самчинська Марія; серед молоді — Чорний Дмитро, Лозінська Валерія, Шестірнін Олександр, Маро Єлизавета; серед дорослих — Зруйнований Дмитро, Юрковська Вероніка, Бесараб Віталій, Дібрівна Валерія.

СПОРТИВНІ АТОМНІ ТАЛАНТИ

Електроцех ЗАЕС — лідер

Переможцями змагань з настільного тенісу, що проводилися у рамках спартакиади ЗАЕС, стали спортсмени електроцеху.

Друге місце посіли спортсмени об'єднаної команди «Атоменергомаш»/ЗАТЕС. Бронзу отримала збірна служба фізичного захисту/відділ відомчої воєнізованої охорони — вона на призовому місці у цьому виді спорту.

У змаганнях взяло участь 12 команд. Вони були розділені по три підгрупи. По дві команди з груп виходили до шістки найсильніших, де й проходили стикові ігри.

Олімпійський час

Под таким девізом в басейнах країни пройшли всеукраїнські змагання спортсменів-любителів по плаванню.

За 60 минут пловцы должны были проплыть максимальное количество метров дистанции, с условием — не применять при этом вспомогательных средств — ластов, лопаток, досточек. Всего в заплывах приняли участие более 200 пловцов из более чем двадцати городов Украины.

Успешно выступила команда ППО НАЭК «Энергоатом», которая была укомплектована семью спортсменами, представляющими коллективы физкультур Ривненской и Южно-Украинской АЭС. Шестеро из них вошли в

число победителей. Варашанин Александр Савчук повторил свой прошлогодний успех, став во второй раз победителем в абсолютном первенстве. За шестьдесят минут Александр преодолел дистанцию длиной 4470 метров. Такого же успеха у женщин добилась южноукраинская пловчиха Александра Дозорцева, ее результат в часовом заплыве — 4070 метров. Призерами в своих возрастных группах стали Д. Мазур (Южноукраинск), О. Осовская, Г. Майданюк и О. Казимирская (все — Вараш).

Срібло — у енергодарок

Вихованки ДЮСШ ВП «Запорізька АЕС» стали срібними призерами фінальних ігор Чемпіонату України з волейболу серед дівчат 2004 р.н. і молодше, що проходили в м. Черкаси.

На Чемпіонаті України з волейболу збірна команда Запорізької області посіла друге місце.

На знімку — БОЙКО Віра, КІЩІК Олена і ТАХТАЙ Зоя. Тренуватимуться у спортзалах РАЄВСЬКИЙ Олександр.

ОРГАНІЗАТОР ІНТЕЛЕКТУ І ЗМАГАНЬ — ППО РАЕС

Атомники впевнені: теніс — спорт для мозку та тіла

На базі реабілітаційно-спортивного комплексу РАЕС відбулася особиста першість Рівненської АЕС із настільного тенісу. Захід, організований первинною профспілковою організацією РАЕС, був традиційно приурочений до 32-х роковин аварії на Чорнобильській АЕС.

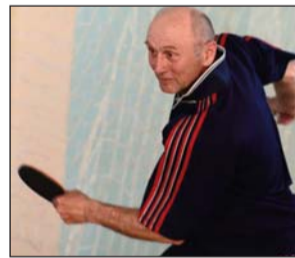
Упродовж тижня у справжніх тенісних битвах за кубок змагалися кращі спортсмени підприємства. Загалом 17 те-

нісистів із 9 структурних підрозділів електростанції. Більшість з них — оперативний персонал. Як відзначають ор-

ганізатори, цього року склад учасників зібрався дуже сильний, адже на рахунку багатьох спортсменів неодноразова участь у чемпіонатах та змаганнях обласного рівня, проте були й ті, для кого нинішній турнір став дебютом.

За результатами запеклої гри перше місце здобув начальник зміни цеху теплових та підземних комунікацій РАЕС Сергій Макарчук. Срібло завоював начальник зміни енергоблока №4 РАЕС Сергій Михайлов. Бронза дісталась начальнику зміни реакторного цеху №1 РАЕС Олександрову Боровику. Кращих тенісистів профспілковий комітет електростанції відзначив кубком та грошовими нагородами.

Переможець гри Сергій Макарчук незмінно виборює золото вже сьомий рік поспіль. Як відзначає атомник, у цьому виді спорту він є аматором, адже вчився грі без тренера. На своєму рахунку тені-

сист має високі здобутки в турнірах з настільного тенісу, як обласного, так і міжнародного рівнів. Щороку він виступає у складі збірної РАЕС на Спартакиаді Атомпрофспілки. Завдяки своїм досягненням на міжнародному турнірі «LIRS OPEN» атомник входить до рейтингу Федерації настільного тенісу України. За словами С. Макарчука, цей вид спорту чудово підходить для того, аби проводити своє дозвілля не лише цікаво, а й корисно. «Існує вислів: «у те-

ніс грають не ракеткою, а головою». Адаже гра в теніс дозволяє тренувати очі, покращувати роботу серцево-судинної системи та координацію, розвивати м'язи і, головне, швидкість реакції, що неабияк важливо для оперативного персоналу АЕС», — підкреслив цьогорічний переможець.

Таку ж думку підтримує й інший учасник особистої першості РАЕС з настільного тенісу, який понад десять років був лідером у цих змаганнях — електрослюсар цеху тепло-

вої автоматики та вимірювань підприємства Юрій Басюк. Нині атомник виборює почесне п'яте місце. У тенісі Юрій Федорович практикується вже майже півстоліття. «Взагалі мені 56 років, проте граючи в теніс, відчуваю себе набагато молодшим. Чудові емоції та хороше самопочуття стають нагородою за всі зусилля. Тож дякую адміністрації та профспілковому комітету електростанції за підтримку та розвиток спорту на підприємстві», — каже атомник.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-Б, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000